

5 DEC. 1988
LAATSTE NIEUWS

«Gloria» redt Mark Morris

De indruk na het tweede programma van de Monnaie Dance Group Mark Morris, begonnen op het persgala in de Munt te Brussel, is niet beter dan de eerste. Nu heeft Morris vier choreografieën getoond, een overzicht van wat hij heeft gemaakt vooraleer hij naar Brussel kwam. Van de vier is slechts één ballet interessant, «Gloria» op muziek van Vivaldi met het orkest van de Munt o.l.v. Craig Smith en het John Strange Singers Koor. Beide sopranen, West en Hunt, waren mooi en zuiver. Vivaldi's «Gloria» gaf muzikaal in de orkestbak het beste deel van de avond.

Morris' choreografie voor «Gloria» toont nochtans zijn eigen aard, zoals we deze hebben leren kennen in «l'Allegro», de zogenoemde «muzikale» dans, zacht en vlot als een fluïdum, met

enkele passages goed gestructureerde ruimtevulling en af en toe wat geïnspireerd en zorgvuldig werk in de beweging en houding van de lichamen. Eén meisje (Teri Weksler) en één jongen (Keith Sabado) zijn goede dansers. Vier andere meisjes hebben de geschikte persoonlijkheid voor deze soort dans. Voor de rest is de groep erbarmelijk.

Aan het solo-ballet «Ten suggestions» door Morri zelf heeft men gemerkt dat de voetslordigheid bij hem een bewust effect van non-techniciteit is. Dit legt uit waarom de dansers van zijn gezelschap, met uitzondering van de twee betere nooit met gestrekte voeten dansen, wat nochtans een basisvereiste is van ballet. Ook de handen zijn meestal opzettelijk levensloos en wat het evenwicht aangaat moet men zoals bij amateurs door de vingers

kijken.

«Frisson» en «Sonata for clarinet and piano», de twee overige balletten op slecht gekozen muziek van Stravinsky en Poulenc, zijn trouwens precies de soort choreografieën die men maakt voor amateurklassen of op stagelessen van laag niveau als men niet over de nodige goede dansers beschikt.

Aangenomen, het kan opzet zijn, ballet te maken waaruit de conventionele normen van het vak zijn verbannen, maar dan moet er iets overtuigends komen, dat als taal en vorm wordt begrepen.

Als zulks geldt alleen «Gloria», de rest hoegenaamd niet: het is stuntelig werk van een debutant. Ook als danser ontgoochelt Morris. Hij is beter dan zijn gezelschap, behalve de twee genoemden en kan geestig doen

met de geestigheid die men geregeld aantreft op studentenrevues. Met ballet heeft dit niets te maken. Had Morris maar een komisch werk geschreven voor het hele gezelschap. Daar bestaan verbluffend leuke voorbeelden van. Het probleem is duidelijk: zoals we de dansers zonder expressieve kracht en zonder enige virtuositeit aan het werk zien, kunnen we ze ons niet voorstellen in humoristisch groepswork.

Op esthetisch vlak is er nog iets: een van de meisjes moet 10 kilo afslanken, een ander 5 kg. Nog drie hebben last van cellulitis. Met een normale degelijke ballettraining zou van overtollig gewicht geen sprake zijn. Spier-tonus is hier eveneens onbekend. Zelfs de buik hangt slap op het toneel. En dat in onze Nationale opera.

N. VERSCHOORE

Mark Morris solo. Let op de vele «fouten» in de houding, die als parodie is bedoeld